

Πειραιά τη 24 Απριλίου 1921

Αγαπημένη μου αδελφούλα,

Μη θέλοντας να παραβώ τον λόγον μου και επιθυμών να διαψεύσω την πρώτην ιδέαν που εν συνεννοήσει μετά της Νεφέλης εσχηματίσατε για μένα «ψεύτη» σπεύδω να σου στείλω την εικόνα του πατρός μου και της μητρός μου ως ενθύμιον οικογενειακόν. Δεν είναι και πολύ επιτυχημένη διότι είναι βγαλμένη από το μενταγιόν που μου έδωσαν όταν έφυγα από την Μαζούγκαν. Το βαπόρι θα φύγη στις 8 το βράδυ. Φεύγω με την καρδιάν στενοχωρημένη διότι αφήνω οπίσω μου μια ολόκληρο ζωή γιομάτο γλυκιές αναμνήσεις. Της Ιωάννας δεν μου μένει καιρός να γράψω διότι βιάζομαι. Θα της γράψω εν εκτάσει όταν φθάσω στην Αλεξάνδρειαν.

Άνευ ετέρου τα σέβη μου στους οικείους σου και στην οικογένειαν του κ. Χαλκόπουλου. Ιδιαίτερος στον φίλον Χαλκόπουλον του οποίου θα διατηρώ πάντα πολύ καλήν την ανάμνησιν. Στον Χαλκόπουλον να πης τας εξής λέξεις αν δεν έφυγε για την Σμύρνην «Πως μπορεί να σπάση η χολή του;»

Με πολλήν αγάπην

Οδυσσεύς

Στην φωτογραφίαν ο πατέρας μου είναι με τα καλοκαιρινά